

Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

Departament Ubezpieczeń Społecznych
Zastępca Dyrektora
Eliza Wiśniewska

DUS-III.055.2.2024.JŻ

Warszawa, dnia 26 marca 2024 r.

Pan
Andrzej Fabiańczuk

Zawiadomienie o sposobie załatwienia petycji

Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, działając na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 870) zawiadamia, że Pana petycja (34-2024) dotycząca świadczeń otrzymywanych w trakcie choroby, które to są niewystarczające na pokrycie kosztów związanych z leczeniem - **została rozpatrzona negatywnie**.

U z a s a d n i e

Petycja indywidualna z dnia 17 lutego 2024 r., w sprawie świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i ich zajęć przez komornika - została przekazana w dniu 22 lutego 2024 r. przy piśmie Departamentu Lecznictwa w Ministerstwie Zdrowia, znak sprawy: DLU.055.12.2024.AŻ.

W opinii resortu rodziny, pracy i polityki społecznej - przedmiotowa propozycja zmian w prawie - wymaga rozważenia dodatkowych kwestii oraz wyjaśnienia braku możliwości wprowadzenia proponowanego postulatu do systemu prawnego.

Przede wszystkim należy podkreślić, że osobom objętym ubezpieczeniem chorobowym, przysługują odpowiednie świadczenia pieniężne w razie choroby i macierzyństwa. Postępowanie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (ZUS) związane z ustalaniem prawa do tych świadczeń jest prowadzone z poszanowaniem praw osób ubezpieczonych. Przy tym, świadczenia pieniężne wypłacane osobom czasowo niezdolnym do pracy z powodu choroby - pełnią rolę rekompensaty utraconego zarobku, wskutek ziszczenia się ryzyka ubezpieczeniowego.

Jednakże przy ich wypłacie należy liczyć się również z potrzebą poszanowania praw wierzycieli osobistych ubezpieczonych pobierających świadczenia pieniężne z ubezpieczenia chorobowego, co każdorazowo wiąże się z potrzebą dokonywania odpowiednich potrąceń z wypłacanych kwot pieniężnych. Co istotne, wierzyciel osobisty może domagać się spełnienia na jego rzecz świadczenia z całego majątku osobistego zobowiązanego. Stąd też egzekucja sądowa jest możliwa m.in.: z ruchomości, z rachunków bankowych, innych wierzytelności, z innych praw majątkowych, a także z prawa własności nieruchomości. Niemniej w tej egzekucji - organ egzekucyjny stosuje sposób egzekucji najmniej uciążliwy dla dłużnika. Podobną zasadę odnajdziemy także w egzekucji w administracji, gdzie przy wyborze środka egzekucyjnego - organ egzekucyjny powinien brać pod uwagę interesy zobowiązanego, aby zastosowany środek faktycznie doprowadził

do wykonania obowiązku, ale jednocześnie nie był on dla zobowiązanego nadmiernie uciążliwy.

Warto wskazać, że prawo do świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, ich wysokość, zasady obliczania i wypłaty - regulują przepisy ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2023 r. poz. 2780), zwanej dalej „ustawą zasiłkową”. Świadczenia te przysługują wszystkim osobom objętym ubezpieczeniem społecznym w razie choroby i macierzyństwa, zwanym ubezpieczeniem chorobowym, określonym przepisami ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1230, z późn. zm.).

Stąd też w obowiązującym stanie prawnym, możemy wyróżnić dwa podstawowe świadczenia wypłacane choremu pracownikowi w czasie jego przebywania na zwolnieniu lekarskim (wystawionym przez lekarza elektronicznym zaświadczeniem lekarskim e-ZLA) tj. - wynagrodzenie chorobowe oraz - zasiłek chorobowy.

Natomiast w sytuacji, gdy czasowa niezdolność do pracy ubezpieczonego przedłuża się, ponad okres zasiłkowy określony przepisami ustawy zasiłkowej, mamy do czynienia ze świadczeniem rehabilitacyjnym. Świadczeniem - wypłacanym na podstawie decyzji ZUS, w głównej mierze opartej na orzeczeniu lekarza orzecznika ZUS albo komisji lekarskiej ZUS.

Warto wyjaśnić, że wynagrodzenie chorobowe (art. 92 § 1 Kodeksu pracy¹) jest finansowane ze środków pracodawcy. Jest to rodzaj wynagrodzenia gwarancyjnego przysługującego pracownikowi, nie zaś świadczenie ubezpieczeniowe. Nałożenie na pracodawcę obowiązku wypłacania i finansowania wynagrodzenia za czas niezdolności pracownika spowodowanej chorobą jest wyrazem częściowego obciążenia pracodawcy ryzykiem socjalnym związanym z zatrudnianiem pracownika. Ryzyko to jest rozłożone pomiędzy pracodawcę oraz Fundusz Ubezpieczeń Społecznych (FUS).

Zgodnie z art. 92 § 1 Kodeksu pracy, za czas niezdolności pracownika do pracy wskutek:

- 1) choroby lub odosobnienia w związku z chorobą zakaźną - trwającej łącznie do 33 dni w ciągu roku kalendarzowego, a w przypadku pracownika, który ukończył 50 rok życia - trwającej łącznie do 14 dni w ciągu roku kalendarzowego - pracownik zachowuje prawo do 80% wynagrodzenia, chyba że obowiązujące u danego pracodawcy przepisy prawa pracy przewidują wyższe wynagrodzenie z tego tytułu;
- 2) wypadku w drodze do pracy lub z pracy albo choroby przypadającej w czasie ciąży - w okresie wskazanym w pkt 1 - pracownik zachowuje prawo do 100% wynagrodzenia;
- 3) poddania się niezbędnym badaniom lekarskim przewidzianym dla kandydatów na dawców komórek, tkanek i narządów oraz poddania się zabiegowi pobrania komórek, tkanek i narządów - w okresie wskazanym w pkt 1 - pracownik zachowuje prawo do 100% wynagrodzenia.

Okres 33 dni lub odpowiednio 14 dni niezdolności do pracy, o którym mowa wyżej, ustala się sumując poszczególne okresy niezdolności do pracy w roku kalendarzowym, nawet jeśli między nimi występują przerwy i jeśli pracownik w danym roku kalendarzowym był zatrudniony u więcej niż jednego pracodawcy.

Należy zastrzec, że jeżeli niezdolność do pracy jest spowodowana wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową ubezpieczonemu przysługuje zasiłek chorobowy z ubezpieczenia wypadkowego. W takim przypadku pracownikowi nie przysługuje wynagrodzenie, o którym mowa w art. 92 Kodeksu pracy.

Zasiłek chorobowy jest zaś finansowany ze środków Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (FUS). W konsekwencji ubezpieczony (pracownik) ma prawo do zasiłku chorobowego

¹ Ustawa z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (Dz. U. z 2023 r. poz. 1465).

finansowanego ze środków FUS począwszy od 34 dnia lub odpowiednio 15 dnia niezdolności do pracy w roku kalendarzowym - na zasadach określonych w ustawie zasiłkowej.

Zasiłek chorobowy przysługuje przez tzw. „okres zasiłkowy” tj. okres trwania niezdolności do pracy nie dłużej niż przez okres:

- 182 dni,
- 270 dni: niezdolność do pracy spowodowana gruźlicą lub przypadająca w trakcie ciąży,
- 91 dni: po ustaniu ubezpieczenia (nie dotyczy to niezdolności do pracy powstałej wskutek poddania się niezbędnym badaniom lekarskim przewidzianym dla kandydatów na dawców komórek, tkanek i narządów oraz zabiegowi pobrania komórek, tkanek i narządów oraz niezdolności spowodowanej gruźlicą lub występującej w trakcie ciąży).

Prawo do zasiłków ustalają i wypłacają:

- 1) płatnicy składek na ubezpieczenie chorobowe (np. pracodawcy), którzy zgłaszają do ubezpieczenia chorobowego powyżej 20 ubezpieczonych – swoim ubezpieczonym w czasie trwania ubezpieczenia. W takim przypadku wypłacone kwoty świadczeń płatnicy ci rozliczają w ciężar składek na ubezpieczenia społeczne;
- 2) ZUS: m.in. ubezpieczonym, których płatnicy składek zgłaszają do ubezpieczenia chorobowego nie więcej niż 20 ubezpieczonych.

Zatem - zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami - wynagrodzenie chorobowe jest wypłacane ze środków finansowych pracodawcy. Z kolei, zasiłek choroby jest finansowany ze środków Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Najistotniejsze z punktu widzenia przedmiotowej petycji jest okoliczność prawna, iż z przysługującego ubezpieczonemu zasiłku chorobowego - w pierwszej kolejności - potrąca się zaliczki na poczet podatku dochodowego od osób fizycznych. Bowiem świadczenia pieniężne w razie choroby podlegają opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych.

Następnie dokonuje się kolejnych potrąceń i egzekucji na zasadach określonych przepisami art. 139-144 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1251, z późn. zm.) – zwana dalej „ustawą o emerytalną”.

Co więcej, na podstawie art. 833 § 5 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeksu postępowania cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 1550, z późn. zm.)² oraz art. 10 § 3 ustawy z 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U z 2023 r. poz. 2505 i 2760)³ - do potrącania z zasiłku chorobowego mają zastosowanie właściwe przepisy o dokonywaniu potrąceń z emerytur i rent.

Zasiłek chorobowy (w tym świadczenie rehabilitacyjne) jako świadczenia krótkoterminowe podlega egzekucji m.in. zgodnie z art. 140 ust. 1 ustawy emerytalnej.

Wskazany powyżej przepis wyraźnie wskazuje, że potrącenia (o których mowa w art. 139 przywołanej ustawy) mogą być dokonywane, z zastrzeżeniem art. 141 ustawy emerytalnej (kwoty wolnej od podatku – o której będzie mowa dalej), w następujących granicach:

² Przywołany przepis stanowi, że: „Do egzekucji z rent przysługujących z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej i z rent zasądzonych przez sąd lub ustalonych umową za utratę zdolności do pracy albo za śmierć żywiciela lub wypłacanych z dobrowolnego ubezpieczenia rentowego oraz do egzekucji ze świadczeń pieniężnych przysługujących z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa stosuje się przepisy o egzekucji ze świadczeń przewidzianych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.”

³ Przywołany przepis mówi, że: „Do egzekucji z rent przysługujących z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej i z rent zasądzonych przez sąd lub ustalonych umową za utratę zdolności do pracy albo za śmierć żywiciela lub wypłacanych z dobrowolnego ubezpieczenia rentowego oraz do egzekucji ze świadczeń pieniężnych, przysługujących z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, stosuje się przepisy o egzekucji ze świadczeń przewidzianych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.”. Chodzi tu o przepisy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, na podstawie art. 192 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

- 1) świadczeń alimentacyjnych, o których mowa w art. 139 ust. 1 pkt 3 ustawy emerytalnej⁴ – **do wysokości 60% świadczenia;**
- 2) innych egzekwowanych należności – **do wysokości 25% świadczenia.**

Oznacza to, że w tym zakresie (prawa do świadczeń krótkoterminowych) o wysokości granic potrącenia i kwot wolnych od potrąceń decydują przepisy ustawy emerytalnej.

Wskazanych przepisów nie stosuje się do wynagrodzenia chorobowego wypłacanego ze środków pracodawcy. W przypadku dokonywania potrącenia z tego rodzaju świadczenia należy uwzględnić regulacje zawarte w art. 87, 87¹ i art. 90 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks Pracy (Dz. U. z 2023 r. poz. 1465).

Omówione powyżej limity potrącenia ustala się od kwoty brutto, zaś samego potrącenia dokonuje się od kwoty netto zasiłku chorobowego, uwzględniając określoną dla danego rodzaju zobowiązania wysokość kwoty wolnej.⁵ Jednakże potrąceń i egzekucji nie należy dokonywać, jeżeli po odliczeniu m.in. zaliczki na podatek dochodowy wysokość zasiłku jest niższa niż kwota wolna od potrąceń i egzekucji (art. 141 ust. 1b ustawy emerytalnej)⁶.

Od 1 marca 2024 r. obowiązują wyższe kwoty wolne od egzekucji i potrąceń także realizowanych ze świadczeń pieniężnych należnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Przy tym, należy wskazać, że od 1 lipca 2018 roku kwoty wolne od egzekucji i potrąceń określone są kwotowo. Od 2019 roku kwoty te podlegają corocznej waloryzacji na zasadach określonych dla emerytur i rent. Dla przypomnienia, w 2024 roku wskaźnik waloryzacji emerytur i rent wynosi 112,12% (Monitor Polski, poz. 114).

Nowe kwoty chronione przed egzekucją i potrąceniami prowadzonymi z zasiłków z ubezpieczenia społecznego wskazuje - Komunikat Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 14 lutego 2024 r. w sprawie kwoty najniższej emerytury i renty, dodatku pielęgnacyjnego i dodatku dla sierot zupełnych, kwot maksymalnych zmniejszeń emerytur i rent oraz kwot emerytur i rent wolnych od egzekucji i potrąceń (Monitor Polski, poz. 133).

Po tegorocznej waloryzacji wysokość kwot wolnych od potrąceń dokonywanych ze świadczeń pieniężnych⁷, przysługujących z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa - w okresie od 1.03.2024 r. do 28.02.2025 r. wynosi:

⁴ Przywołany przepis stanowi, że: „sumy egzekwowane na mocy tytułów wykonawczych na zaspokojenie: należności alimentacyjnych, należności z tytułu świadczeń z funduszu alimentacyjnego wypłaconych osobie uprawnionej na podstawie ustawy z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2023 r. poz. 581 i 658), należności likwidatora funduszu alimentacyjnego powstałych z tytułu świadczeń alimentacyjnych wypłaconych na podstawie ustawy z dnia 18 lipca 1974 r. o funduszu alimentacyjnym (Dz. U. z 1991 r. poz. 200, z późn. zm.13)) oraz należności z tytułu wypłaconej zaliczki alimentacyjnej wypłaconych osobie uprawnionej na podstawie ustawy z dnia 22 kwietnia 2005 r. o postępowaniu wobec dłużników alimentacyjnych oraz zaliczce alimentacyjnej (Dz. U. poz. 732 i 1366, z 2007 r. poz. 1378, z 2008 r. poz. 770 oraz z 2009 r. poz. 1261)”.

⁵ Zgodnie z art. 139 ust. 1 ustawy emerytalnej, ze świadczenia pieniężnego, przysługującego z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (m.in. zasiłku chorobowego, świadczenia rehabilitacyjnego) – po odliczeniu składki na ubezpieczenie zdrowotne oraz zaliczki i innych należności z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych - podlegają potrąceniu, z uwzględnieniem art. 141, należności określone w tymże przepisie (tj. w art. 139 pkt 1-10 ustawy emerytalnej). Przy tym, kolejny przepis art. 140 ust. 7 ustawy emerytalnej wskazuje, że: „Wysokość części świadczenia podlegającego egzekucjom, o których mowa w ust. 1, oraz wysokość potrąceń, o których mowa w ust. 4, a także wysokość części świadczenia podlegającego potrąceniom, o których mowa w ust. 6 i 6a, oraz ustaloną orzeczeniem sądu, ugodą sądową lub aktem notarialnym procentową wysokość potrąceń ze świadczeń z tytułu należności alimentacyjnych bez wskazania sposobu ich naliczania, ustala się od kwoty świadczenia przed odliczeniem miesięcznej zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych oraz składki na ubezpieczenie zdrowotne.”

⁶ Przywołany przepis stanowi, że: „Jeżeli po odliczeniu składki na ubezpieczenie zdrowotne oraz zaliczki i innych należności z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych wysokość świadczenia jest niższa niż kwota świadczenia wolna od potrąceń i egzekucji, o której mowa w ust. 1, potrąceń i egzekucji nie dokonuje się.”

⁷ Komunikat Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 14 lutego 2024 r. w sprawie kwoty najniższej emerytury i renty, dodatku pielęgnacyjnego i dodatku dla sierot zupełnych, kwot maksymalnych zmniejszeń emerytur i rent oraz kwot emerytur i rent wolnych od egzekucji i potrąceń (Monitor Polski, poz. 133).

- 1) **764,62 zł miesięcznie** – przy potrącaniu sum egzekwowanych na mocy tytułów wykonawczych na zaspokojenie: należności alimentacyjnych, świadczeń wypłaconych z funduszu alimentacyjnego, dla likwidatora funduszu alimentacyjnego i z racji wypłaconej zaliczki alimentacyjnej wraz z kosztami i opłatami egzekucyjnymi; oraz należności alimentacyjnych potrącanych na wniosek wierzyciela na podstawie przedłożonego przez niego tytułu wykonawczego. Chodzi o należności, o których mowa w art. 139 ust. 1 pkt 3-4 ustawy emerytalnej;
- 2) **1261,64 zł miesięcznie** – przy potrącaniu sum egzekwowanych na mocy tytułów wykonawczych na pokrycie należności innych niż wymienione powyżej (łącznie z kosztami i opłatami egzekucyjnymi) tj. na zaspokojenie tzw. należności niealimentacyjnych np. zaległe kredyty, pożyczki. Chodzi o należności, o których mowa w art. 139 ust. 1 pkt 5 ustawy emerytalnej.

Jeśli zasiłek chorobowy przysługuje tylko za część miesiąca, wówczas istnieje konieczność wyznaczenia kwoty wolnej od potrąceń proporcjonalnie do ilości dni, za które zasiłek przysługuje, a więc podzielenia obowiązującej kwoty wolnej od potrąceń przez liczbę 30, pomnożenia otrzymanego wyniku przez ilość dni, za które wypłacany jest zasiłek.

Dokonyjąc potrąceń z zasiłku, pracodawca (albo ZUS) uwzględni jeszcze jeden limit – omówioną powyżej - maksymalną dopuszczalną kwotę potrącenia, która w egzekucji alimentów i świadczeń podobnych wynosi 60% kwoty zasiłku chorobowego brutto, a w egzekucji świadczeń niealimentacyjnych – 25% tak określonej podstawy wymiaru.

W tym kontekście - warto przypomnieć, że obecnie Kodeks pracy określa również kwoty wolne od potrąceń przede wszystkim w wysokości: minimalnego wynagrodzenia za pracę, należnego pracownikom zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu pracy (przy zatrudnieniu w niepełnym wymiarze kwoty ulegają zmniejszeniu proporcjonalnie do wymiaru etatu), po odliczeniu składek na ubezpieczenia społeczne, zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych oraz wpłat dokonywanych do pracowniczego planu kapitałowego, jeżeli pracownik nie zrezygnował z ich dokonywania – przy potrącaniu sum egzekwowanych na mocy tytułów wykonawczych na pokrycie należności innych niż świadczenia alimentacyjne (na mocy art. 87¹ § 1 pkt 1 Kodeksu pracy).

Konkludując – ZUS wezwany do dokonywania potrąceń ze świadczeń pieniężnych, przysługujących z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (np. z zasiłku chorobowego, jak również ze świadczenia rehabilitacyjnego) - jako organ rentowy nie może badać zasadności egzekucji należności wynikających z tytułów wykonawczych dostarczonych m.in. przez komornika. Tak samo jest w przypadku wezwania pracodawcy do dokonywania potrąceń z wynagrodzenia chorobowego, który występuje w roli tzw. dłużnika zajętej wierzytelności, i także on nie może uchylać się od przekazania egzekwowanej kwoty. Organ rentowy występuje tu jedynie w charakterze podmiotu upoważnionego i zobowiązanego do wstrzymania świadczeniobiorcy (będącego zobowiązanym), tej części świadczenia pieniężnego, która podlega potrąceniu i przekazaniu na rzecz wierzyciela widniejącego w tytule wykonawczym. W swoich działaniach ZUS jest związany przywołanymi powyżej przepisami prawa i tylko w ich granicach może działać.

Zarówno przepisy dotyczące wysokości kwoty wolnej od potrąceń wprowadzone przez ustawodawcę w Kodeksie pracy (w odniesieniu do wynagrodzenia chorobowego), w porównaniu do odmiennie uregulowanej kwestii dokonywania potrąceń z zasiłku chorobowego i odpowiednio świadczenia rehabilitacyjnego (gdzie zastosowanie odnajdują właściwe przepisy o dokonywaniu potrąceń z emerytur i rent) – są zgodne z ochroną dłużnika w postępowaniu egzekucyjnym oraz zachowaniem równowagi pomiędzy prawami wierzyciela a zobowiązanego. Przy tym celem obu regulacji jest zapewnienie zobowiązanemu tzw. minimum egzystencji.

Wobec powyższego resort rodziny, pracy i polityki społecznej nie planuje prowadzić prac legislacyjnych, które faworyzowałyby jedną ze stron stosunku zobowiązaniowego. Stosunku

obligacyjnego, w którym to: „wierzyciel może żądać od dłużnika świadczenia, a dłużnik powinien świadczenie spełnić” (art. 353 § 1 Kodeksu cywilnego). Zatem realizacja przedstawionego postulatu wiązałaby się m.in.: - ze zmianą powyższych ogólnych zasad; oraz - na uznaniu, że dokonywanie potrąceń przez pracodawcę / ZUS z zasiłku chorobowego / świadczenia rehabilitacyjnego - jest niezgodne z żywotnym interesem zobowiązanego do wywiązywania się z zawartych dobrowolnych umów np. pożyczki środków pieniężnych.

Mając powyższe wyjaśnienia na uwadze, trudno jest też uznać zarzut osób ubezpieczonych (równocześnie osób, na których ciąży spłata zaciągniętych zobowiązań, skutkująca częstokroć tzw. „spiralą zobowiązań”) sprowadzający się w niniejszej indywidualnej petycji do uogólniającego stwierdzenia, że: „świadczenie rehabilitacyjne które jest jeszcze niższe od świadczenia chorobowego i z którego to komornik ma prawo dodatkowo zająć kolejne pieniądze (...) powoduje brak środków do życia a co za tym idzie brak możliwości zakupu leków czy opatrunków które są mi niezbędne by jak najszybciej wyzdrowieć i wrócić do pracy. Właśnie dlatego w przypadku gdy osoba chora ma możliwość wyzdrowieć by wrócić do pracy powinna otrzymać od państwa wszelką niezbędną pomoc a nie odwrotnie.”.

Toteż z ww. racji, gdy zobowiązany (np. do spłaty jednej lub kilku pożyczek) nie jest w stanie obsługiwać swoich bieżących zobowiązań, ustawodawca dla ochrony takiego wierzyciela wprowadził do systemu prawa waloryzowaną kwotę wolną od potrąceń (tzw. minimum egzystencji).

W przedstawionej sytuacji najbardziej pożądaną byłoby podjęcie próby porozumienia się z swoim wierzycielem, co do spłaty zaległych zobowiązań. Takie działanie zobowiązanego świadczeniobiorcy zasiłku chorobowego/świadczenia rehabilitacyjnego, pozwala na restrukturyzację istniejącego zadłużenia np. poprzez pomniejszenie całościowej kwoty zobowiązania pieniężnego o koszt dalszej przymusowej egzekucji komorniczej (sądowej).

Ostatecznie w niniejszej odpowiedzi na Pana petycję, pragnę podziękować za poruszenie tego ważnego tematu oraz Pana zaangażowanie i troskę o interes publiczny.

P o u c z e n i e

Zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy o petycjach, sposób załatwienia petycji nie może być przedmiotem skargi.

Z wyrazami szacunku
Eliza Wiśniewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Ubezpieczeń Społecznych
/-kwalifikowany podpis elektroniczny-/

